

KESKINÄISEN AVUNANNON JA YSTÄVYYDEN SOPIMUKSEN SOLMIAMISESTA NEUVOSTOLIITON JA SUOMEN KANSANVALTAISEN TASAVALLAN VÄLILLÄ

Joulukuun 2 päivänä Moskovassa käytiin neuvotteluja Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissarin V. M. Molotovin ja Suomen Kansanhallituksen Puheenjohtajan ja ulkoministerin O. W. Kuusisen välillä keskinäisen avunannon ja ystävyys-sopimuksen solmimisesta Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä. Neuvotteluihin ottivat osaa toverit Stalin, Voroshilov, Zhdanov.

Neuvottelut päättyivät keskinäisen avunannon ja ystävyys-sopimuksen allekirjoittamiseen Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä. Sopimuksen sanamuoto esitetään alempana.

Keskinäisen avunannon ja ystävyys-sopimus Neuvostoliiton ja Suomen kansanvaltaisen tasavallan välillä

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemieshistö toisaalta ja

Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallitus toisaalta, vakuutettuina, että nyt, kun Suomen kansan sankarillisella taistelulla ja Neuvostoliiton Punaisen Armeijan ponnistuksilla tulee likvidoitua se varsin vaarallinen sodan pesäke, minkä entinen rahavaltainen hallitusvalta Suomessa oli luonut Neuvostoliiton rajoilla imperialististen valtojen hyväksi ja kun Suomen kansa on muodostanut oman Kansanvaltaisen Tasavaltansa, joka kokonaan nojaa kansan kannatukseen, on tullut aika saattaa voimaan lujat ystävyys-suhteet maittemme välillä ja yhteisin voimin turvata valtiottemme turvallisuus ja koskemattomuus;

katsoen, että on tullut aika toteuttaa Suomen kansan vuosataiset toiveet Karjalan kansan jälleenyhdistämisestä sille sukua olevan Suomen kansan kanssa liittäen sen yhtenäiseen Suomen valtioon, sekä myöskin pitäen silmällä suotuisaa ja molempien Sopimuspuolten etuja vastaavaa rajakysymysten järjestelyä, varsinkin Leningradin ja Suomen etelärannikon turvallisuuden turvaamista;

tarkoituksella lujittaa vuoden 1920 lokakuun 23 päivän Rauhansopimuksen henkeä ja perusasettamuksia, sopimuksen, joka perustuu toisen Puolen valtiollisen riippumattomuuden ja sen sisäisiin asioihin sekaantumattomuuden molemminpuoliseen tunnustamiseen,

ovat katsoneet välttämättömäksi solmia keskenään allaolevan keskinäisen avunannon ja ystävyys-sopimuksen Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä ja nimittäneet tätä tarkoitusta varten valtuutetuikseen

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemieshistö:

V. M. Molotovin, Kansankomissarien Neuvoston Puheenjohtajan ja Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissarin, Suomen Kansanhallitus:

O. W. Kuusisen, Suomen Kansanhallituksen Puheenjohtajan ja Suomen Ulkoasiain Ministerin,

jotka valtuutetut esitettyään kumpikin valtakirjansa, jotka myönnettiin laadituiksi asianvaatimaan muotoon ja olevan asianmukaisessa järjestyksessä, ovat sopineet seuraavasta:

I ARTIKLA

Neuvostoliiton ystävyys ja syvän luottamuksen merkiksi Suomen Kansanvaltaista Tasavaltaa kohtaan, suhtautuen myönteisesti Suomen kansan kansallisiin toiveisiin Karjalan kansan jälleenyhdistämisestä Suomen kansan kanssa liittäen sen yhtenäiseen ja riippumattomaan Suomen valtioon, Neuvostoliitto ilmoittaa suostuvansa luovuttamaan Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ne Neuvosto-Karjalan alueet, joissa karjalainen väestö on enemmistönä — kaikkiaan 70.000 neliökilometriä, joka alue liitetään Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan valtioalueen yhteyteen ja säädetään raja Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä oheenliitetyn kartan mukaan.

Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan ystävyys ja syvän luottamuksen merkiksi Neuvostoliitto kohtaan, suhtautuen myönteisesti Neuvostoliiton toivomuksiin Neuvostoliiton ja varsinkin Leningradin kaupungin turvallisuuden lujittamisesta, Suomen Kansanvaltainen Tasavalta ilmoittaa suostuvansa jonkun verran siirtämään rajaa Karjalan kannaksella Leningradista pohjoiseenpäin, luovuttaen Neuvostoliitolle 3.970 neliökilometrin suuruisen alueen, jolloin Neuvostoliitto katsoo velvollisuudekseen korvata Suomelle Karjalan kannaksen alueella olevain, Neuvostoliitolle siirtyvään rautatieosain arvon 120 miljoonan Suomen markan suuruisella summalla.

II ARTIKLA

Suomen Kansanvaltainen Tasavalta, pitäen silmällä Neuvostoliiton ja Suomen turvallisuuden lujittamisen molemminpuolisia etuja, ilmoittaa suostuvansa:

a) vuokraamaan Neuvostoliitolle 30 vuoden ajaksi Hangon niemimaan ja sitä ympäröivän merialueen viiden mailin säteellä etelään ja itään ja kolmen mailin säteellä länteen ja pohjoiseen siitä sekä joukon siihen etelä ja itäpuolelta liittyviä saaria oheenliitetyn kartan mukaisesti — siellä sellaisen merisotilaallisen tukikohdan luomista varten, joka pystyy suojelemaan hyökkäykseltä pääsyn Suomen lahdelle Suomen ja Neuvostoliiton turvallisuuden takaamiseksi, jolloin meritukikohdan suojelemistarkoituksessa Neuvostoliitolle myönnetään oikeus pitää siellä omalla kustannuksellaan tarkoin rajoitettu lukumäärä maa- ja ilma-sotavoimia, joiden korkein määrä määrätään erikoisella sopimuksella;

b) myymään Neuvostoliitolle Suomen lahdella olevat saaret: Suursaaren (Hogland), Selksarin, Lavansaaren, Tytärsaaren (pienen ja suuren), Koiviston (Björkö), kuin myöskin Suomelle kuuluvat osat Kalastajasaarenon ja Keskisaarenon niemimaista Pohjoisen Jäämeren rannikolla sovitusta 300 miljoonan Suomen markan suuruisesta summasta.

III ARTIKLA

Neuvostoliitto ja Suomen Kansanvaltainen Tasavalta sitoutuvat antamaan toisilleen kaikenlaista apua, siihen luettuna myöskin sotilaallinen apu, siinä tapauksessa, että Suomea vastaan hyökätään ja uhataan hyökätä, kuin myöskin siinä tapauksessa, että minkä tahansa Euroopan valtion taholta hyökätään tai uhataan hyökätä Suomen alueen kautta Neuvostoliittoon vastaan.

IV ARTIKLA

Sopimuspuolet sitoutuvat olemaan solmimatta mitään sellaisia liittoja tai osallistumatta mihinkään sellaisiin ryhmittymiin, jotka ovat suunnatut toista Sopimuspuolta vastaan.

V ARTIKLA

Sopimuspuolet ovat sopineet solmivansa lähimmän ajan kuluessa Kauppasopimuksen ja kohottavansa vuotuista tavaravaihtoa kummankin maan välillä huomattavasti korkeammalle vuoden 1927 tavaravaihtoa, jolloin se oli saavuttanut korkeimman määrän 800 miljoonaa Suomen markkaa.

VI ARTIKLA

Neuvostoliitto sitoutuu huokeilla ehdoilla auttamaan Suomen Kansanarmeijaa aseistuksella ja muilla sotatarpeilla.

VII ARTIKLA

Tämän Sopimuksen voimassaoloaika siltä osalta, joka koskee keskinäisen avunannon sitoumuksia Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä (artiklat III-V), on kaksikymmentäviisi vuotta, jolopaitsi, ellei vuotta ennen mainitun määräajan umpeenkulumista kumpikaan Sopimuspuoli katso välttämättömäksi sanoa irti tähän Sopimuksen sisältyviä määräajaksi tehtyjä päätöksiä, niin nämä päätökset automaattisesti säilyttävät voimansa vielä seuraaviksi kahdeksikymmeneksi vuodeksi.

VIII ARTIKLA

Tämä Sopimus astuu voimaan sen allekirjoittamispäivästä ja on myöhemmin ratifioitava. Ratifikatio-asiakirjain vaihtaminen tullaan suorittamaan mahdollisimman lyhyen ajan kuluttua Suomen pääkaupungissa Helsingissä.

Tämä sopimus on laadittu kahdessa alkuperäisessä kappaleessa, venäjän- ja suomenkielellä, Moskovan kaupungissa 2 p:nä joulukuuta vuonna 1939.

V. MOLOTOV

O. KUUSINEN

EI KUKAAN TULE KOSKEMAAN TALONPOJAN MAAHAN, KANSA ON ITSE MAANSA ISÄNTÄ

Maa ja metsä kuuluu kansalle

Kaikille on tunnettu Suomen köyhän talonpoikaiston kurja asema. Erikoiseen kerjälästäilaan sen on johtanut Cajanderien ja Tannerien kirottu hallitus, joka syötti kansallemme kiviä leivän asemasta, jakoi lupauksia avun asemasta. Tämä pyöveleitten hallitus järjesti neuvostovastaisen sodan, heitti tuhannet Suomen työlätekevät talonpojat mielettömään verilöylyyn.

Heti kun Cajanderit, Erkot ja Tannerit saivat syytymään sodan, livahtivat he karkuteille, heittäen Suomen kansan oman onnensa nojaan. Näin he pyrkivät sulkemaan korvansa nääntyneiden äitien ja lapsien hätähuudolta, halusivat paeta kansan tuomiolta. Vielä nykyin nämä kirottu miljoonanomistajat vaahto suussa kirkuvat käheällä äänellä, että Suomen kansan asema on nyt toivoton, että „moskalit“ anastavat talonpojan maan ja väestön omaisuuden.

Se on mitä hävytöntä valhetta. Ei kukaan tule koskemaan talonpojan maata, ei omaisuutta, kansa itse on maansa ja omaisuutensa isäntä.

Parhaimmat maat ja metsät Suomessa olivat kartanoherrain ja rikkain käsissä. Työlätekevän talonpoikaiston osaksi lankesivat vain verot ja velkarästöt, se ei tuntenut itseään todelliseksi maan isännäksi.

Vuosikymmentä Suomen talonpoikaisto on toivonut saavansa maata, metsää ja laidunta, mutta tähän asti se on jäänyt vain unelmaksi, tämän toiveen ratkaisee nyt Suomen kansa oman Kansanhallituksensa johdolla, hallituksen, jonka ensimmäisessä Julistuksessa asetetaan seuraavat tehtävät:

...suurtiloja omistavien kartanoherrain maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille;

talonpoikain vapauttaminen verorästien maksusta; valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähäväkisten viljelijäin talouden kohottamiseksi, ensi sijassa antamalla heille lisää maata, laidunta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurilta kartanoherrailta pakkoluovutetuilta tiluksilta.

Kansa ei halua sotaa, se ei halua puolustaa Cajanderien ja Erkköjen miljooneja, joiden takia vuotaa viaton veri. Se toivoo pääsevänsä todelliseksi maan isännäksi, se haluaa rauhaa. Tämän toiveen toteuttaa Suomen Kansanhallitus, joka takaa maan talonpojille, työn työlätekeville ja rauhan kurjuuteen joutuneelle kansallemme.

V. Molotov on ottanut vastaan Ruotsin lähettilään hra Wintterin

4 p:nä joulukuuta V. Molotov otti vastaan Ruotsin lähettilään hra Wintterin, joka ilmoitti niin sanotun „Suomen hallituksen“ aikeista alkaa uudet neuvottelut Neuvostoliiton ja Suomen välisestä sopimuksesta.

V. Molotov selvitti hra Wintterille, että Neuvostohallitus ei tunnusta niin sanottua „Suomen hallitusta“, joka jo on jättänyt Helsingin ja matkusta-

nut tuntemattomaan suuntaan ja tämän takia ei minkäänlaisista neuvotteluista tämän „hallituksen“ kanssa voi olla kysymystäkään. Neuvostohallitus tunnustaa vain Suomen Demokraattisen Kansanhallituksen, jonka kanssa Neuvostoliitto solmi keskinäisavun ja ystävyyssopimuksen, joka tulee olemaan odollisten ja ystävyyssuhteiden varmana perustana Neuvostoliiton ja Suomen välillä.

Hyvät Juntusrantalaiset

Kun viimeksi näin sen meille niin rakkaaksi käyneen kyläsemme, nousi Lehtoniemestä savupilvi siltä paikalta, missä koulutalomme seisoi. Ketään kylän asukkaita en nähnyt. He tietenkin olivat menneet Puna-Armeijaa pakoon. Tämä toimenpide oli mielestäni turha, sillä kenellekään sinne jääneelle ei ole tehty mitään pahaa. Kaikki ovat saaneet pitää oman. Muutamin paikoin oli talot heitetty niin tyhjiksi, ettei edes eläinten ruokkijaa oltu jätetty. Minulle on täällä vakuuttamalla vakuutettu ettei kenellekään tehdä mitään pahaa, vaan kaikille annetaan oikeuden mukaan. Sota ei ole kohdistettu Suomen kansaa, vaan sen hallitusta vastaan. Palatkaa siis kaikki kotiinne jatkamaan entisiä töitä. Minä täällä olen vankina siihen saakka, kunnes rauha

ja järjestys palautuu maahamme. Sen jälkeen palaan sinne jatkamaan entistä työtäni. Jos Kaisa tulee sinne Juntusrantalalle, niin sanokaa hänelle, ettei minulla ole mitään hätää. Olen täysissä sielun ja ruumiin voimissa. Ruokaa saan aivan kyläliksi, jottei kenenkään tarvitse luulla, että täällä ihmisiä näkään tapetaan, vaikkapa olisi vanki, niinkuin minä olen. Täällä on myöskin vankina Pajuvaarasta Jaakko Moilanen ja Lehtovaaran vanha isäntä. Lähetän tässä yhteydessä myöskin heidän terveisensä Teille, uuden Suomen uuden hallituksen kansalaisille! Älkää jatkako turhaa sotaa ja hukutako verivirtoihin pientä uljasta Suomen kansaa.

Voikaa hyvin ja palatkaa kaikki kotiinne rauhan töihin! Terveisin J. Tammennmaa

TALONPOJAN TURVANA ON TYÖMIES

Suurtiloja omistavain kartanoherrain maat on jaettava maata tarvitseville maaseudun köyhille talonpojille ja muille vähäväkisille

Suomalainen talonpoika on saanut käskyn lähteä sotaan. Syyskynnöt ovat jääneet suorittamatta, maamiehen syys-työt vaimon ja vanhusten harteille. Ensi vuonna on tiedossa tavallista kapeampi leipä.

Hallitusherrat sanovat, että talonpojan koti ja kontu ovat vaarassa. He tietävät, että pienikin kontu on pieneläjälle rakkas. Ja niinpä he valehtelevat, että sitä uhataan ja että sitä on muka puolustettava.

Heti valahtaa mieleen epäily: eikö liene vain kysymys muusta kuin talonpojan konnun suojaamisesta? Eiväthän valanpitäjät ole ennen sellaista huolenpitoa talonpojan elämästä ja toimeentulosta osoittaneet. Sitä ei välitetty pennin vertaa,

kun pakkohuutokauppamiehet kävivät taloja veloista vasaroidessa pulavuosina ja ajoivat liki parikymmentätuhatta talonpoikaa konnuiltaan maantielle.

Kaksikymmentä vuotta on Suomi ollut muodollisesti itsenäinen valtakunta. Kaksikymmentä vuotta on hallitsemiin luokilla ollut aikaa lunastaa lupauksensa, luoda maahan vankka, hyvinvoiva talonpoikaisväestö, jolla on tarpeeksi maata, laidunta ja metsää. Mutta ovatko he sen tehneet?

Pienessä Suomessa on 827 tilanomistajaa, joilla on hallussaan milt'ei yhtä paljon maata kuin 110.000:lla pienviljelijällä, joiden maaomaisuus nousee korkeintaan kolmeen hehtaariin. Tällaisten pikkutalouksien nis-

kassa on lisäksi kova velkarästös, mikä pitää niitä pihdeissä, ei päästä vaurastumaan ja ajaa jokaisen kynnelke kenevään perheenjäsenen palkatyöhön suurtilalliselle ja tukkiyhtiölle.

Valtaosa talonpoikaisväestä kärsii maanpuutteesta. Mutta Suomessa on maata. Se on vain tilanomistajain, suurtalollisten, tukkiyhtiöiden ja valtion hallussa. Niiltä on nämä maat otettava pois ja annettava vähämais-ten viljelijäin viljeltäviksi.

Onko toivoo, että nykyinen hallitus tällaiseen ehtoiin tahdoin suostuisi? Ei koskaan. Sen käskijöitä ja jäseniä ovat juuri ne samat perheet, joiden hallussa ovat maat ja rikkaudet. Entinen presidentti Kallio, Nivalan herra, jota syyttää suotta karateerataan talonpojaksi, on yksi Suomen suurtilanomistajia ja pankkiherroja. Tuskinpa Suomen pankin johtokunnan jäsenen ja Elannon johtajan herra Tannerinkaan malliitila kuuluneen niihin pienempiin. Herra von Born on

yksi huomattavimpia uusmaalaisia „herraskartanon“ omistajia.—Kahdenkymmenen vuoden kokemus ja terve talonpoikaisjärki jo sanovat, että tällaisilta herroilta ei ole parannusta oloihin odotettavissa.

Mistä sitten apu? Kuka tulee turvaksi talonpojalle? Lähin kohtalotoveri, työväki. Työväen ja talonpoikain yhteistoiminnan mahdollisuudesta, näiden luokkien etujen sovitettavuudesta, on porvaristo veisannut lehdistössään kymmenet vuodet. Mutta kokemus on näyttänyt sen valheeksi. Kun työväki kärsii, kärsii talonpoikakin. Työmiehen hyvinvoinnista riippuu talonpoikaisviljelijänkin hyvinvointi. Näiden luokkien on siis tartuttava toisiaan käsistä, jos ne aikovat elämäänsä kohottaa. Työväelle ei olisi mitään hyötyä siitä, että talonpoika menettäisi kontunsa. Työväen tarkoituksena on auttaa talonpoikaa suurtilain takavarikoimisessa ja työläteke-

(jatkuu seuraavalla sivulla)

AHAN,

staan
tlerin

an suuntaan ja
ninkäänlaisista
hän „hallituk-
olla kysymys-
hallitus tun-
n Demokraat-
uksen, jonka
liitto solmi
ystävyyssso-
lele olemaan
yysuhteiden
Neuvosto-
välillä.

et

maahamme.
n sinne jat-
tötäni. Jos
utusrannalle,
e, ettei mi-
ätää. Olen
uumiin voi-
aivan kyl-
ään tarvitse
hmisiä näl-
kkapa olisi
n minä
yösikin van-
aakko Moi-
ran vanha
yhteydessä
terveysensä
en uuden
ille! Älkää
ja hukut-
entä uljasta

palatkaa
an töihin!
nen maa

uusmaalai-
omista-
en vuoden
onpoikais-
tällaisilta
uusta oloi-

kuka tulee
? Lähin
Työväen
toiminnan
iden luok-
nattomuus-
veisannut
et vuodet.
näyttänyt
n työväki
akin. Työ-
riippuu
n hyvin-
on siis
sistä, jos
kohottaa.
in hyötyä
nenettäisi
oituksena
suurtilain
yöiteke-
sivulla)

Tulkoon maastamme valistuksen ja korkean kansallisen kulttuurin ahjo

päätöslauselma

Tehty Ruhtinan kylän kansa-
laisten yleisessä kokouksessa.

Me Ruhtinan kylän kansa-
laiset yksimielisesti hyväksym-
me uuden Suomen Kansanhal-
lituksen politiikan ystävyydestä
ja avunannosta Suomen ja
Neuvostoliiton kansallisuuksien
kesken, sekä niiden katkeamat-
toman liiton lujittamisesta.

Lupaudumme kannattamaan,
sekä taistelemaan jokapäiväi-
sessä elämässä sopimuksen
toteuttamisen puolesta, joka on
solmittu Suomen uuden Kansan-
hallituksen ja Neuvostoliiton
välillä. Kannatamme sopimusta
hallitusten välisestä avusta,
sekä yksimielisen iskun anta-
misesta niille kaikille kansan
vihollisille, jotka yrittävät se-
kaantua Neuvostoliiton ja Suo-
men työtätekevien kansojen
vapauteen.

Eläköön koskematon ystä-
vyys Neuvostoliiton ja Suo-
men kansojen välillä!

Eläköön kansanvaltainen hal-
litus ja sen johtaja O. W. Kuu-
sinen!

Kokouksen puolesta:

**Olli Leppänen, Antti Mik-
konen, Irja Taulanen,
Hanna Kukkonen, Hannes
Keränen, Uno Juntunen,
Aate Tuominen, Otto
Manninen, Toivo Kela,
Ilkka Huttu y. m., kaik-
kiaan 29 alekirjoitusta**

Kuvassa: Siskojoen siltaa vartioimassa

SOTILAAT!

Sota Punaista Armeijaa vas-
taan on ei ainoastaan päämää-
rätön, vaan se on rikos. Taistel-
len Punaista Armeijaa vastaan,
me taistelemme Suomen Kansal-
lista Tasavaltaa vastaan, toisin
sanoen, meitä itseämme vastaan.

Me, joukko Käkisalmen ryk-
mentin sotilaita olemme kiel-
täytyneet taistelemasta Punaista
Armeijaa vastaan, olemme heit-
täneet aseet ja siirtyneet Suo-
men Kansanhallituksen armeijan
puolelle.

Me kutsumme kaikkia soti-
laita, kaikkia todellisia Suomen
kansanpoikia heittämään aseensa,
kertomaan kansalle totuus
nykyisestä sodasta ja siten pelas-
tamaan tuhansien ihmisten elä-
män.

Seuraa 23sotilaan allekirjoitusta.

SUOMEN SOTALIETSOJEN ASIAKIRJOJA

Leningradin alueen sotilasar-
kistossa on löydetty muutamia
asiakirjoja, jotka kirkkaasti ku-
vaavat suomalaisten johtopi-
rien eläimellistä vihaa Neu-
vostomaata kohtaan. Meidän
päivinämmä, sekä noin kaksi-
kymmentä vuotta sitten Cajan-
derin, Erkon ja Tannerin tyy-
pillinen hallitus toimivat saman-
laisilla sotayllytyksillään. He
käyttivät kaiken voimansa sii-
hen, että olisivat onnistuneet
vetämään Neuvostoliiton sotaan.

Vuonna 1918 joulukuun 10 päi-
vän N-armeijan esikuunan tie-
doituksessa sanotaan seuraavaa:
„kello 10 aamulla tultuaan
16 kilometrin päässä olevaan
Aution kylään Termolan ky-
lästä, löydettiin murhattuna

Kansallinen kulttuuri kohoaa arvoonsa

Henkisen työn tekijät, työ-
tätevä sivistyneistö! Kannattakaa
työkansan rintamaamme ja tais-
telkaa sen voiton puolesta, sillä
ainoastaan sellainen voitto avaa
maassamme tien todellisen kan-
sansivistyksen nousulle. Suomi
on tähän asti ollut taantumuksen
ja henkisen pimeyden tyyssija.
Siitä on kärsinyt ja kulvettunut
tiede, taide ja kirjallisuus. Työ-
kansan rintaman voitto on avaava
laajat näköalat kulttuurikehi-
tykselle. Nyt tulkoon maastam-
me valistuksen ja korkean kansal-
lisen kulttuurin ahjo.

neljä rajavartiolaista. Murha-
työn suoritti 40 henkinen val-
kosuomalaisen ryhmä räjähtä-
villä kuulilla, sekä pistinaseilla.

Suomen johtava huppukerros
itsepäisesti villeydessään haa-
veili „Suur-Suomi“ — aatetta
Uralin vuorille saakka.

Ei yksikään neuvostovastai-
nen imperialistivaltioiden yhteis-
yritys mennyt ilman Suomen
osanottoa. Kaikki neuvostovas-
taiset suunnitelmat on perin-
pohjaisesti suunniteltu yhdessä.

Kesäkuun 3 päivänä vuonna
1920 N-armeijan esikunta sai
sähkösanoman, jossa tiedoitet-
tiin, että lähitulevaisuudessa
Suomen sodanlietsojat suunnit-
televat yhteistä sopimusta Puo-
lan hallituksen kanssa. Suo-
mella on ollut hyvä yhteys
entisen Puolan hallituksen kans-
sa. Jos Puolan hyökkäys onnis-
tuu, — sanotaan asiakirjassa, —
Suomi lupaa hyökätä Neuvosto-
Venäjää vastaan saman aikai-
sesti kolmelta eri suunnalta:
Valkeasaarelta, Vitelestä ja Kar-
humäen suunnalta. Suomen
työtätekevä kansa on aina jyr-
kästi ja vihamielisesti suhtau-
tunut Suomen porvariston anas-
tus-suunnitelmiin. Kuvaukseksi
tähän voi esittää useita arkis-
tosta löydettyjä asiakirjoja ja
erikoistiedoituksia. Asiasta il-
moittavat Suomen armeijasta
karanneet sotilaat.

Helsingissä kesäkuun 26 päi-
vänä v. 1920 oli yhteentörmäyk-
siä mobilisoitujen työläisten ja
vapaaehtoisten valkosuomalais-
ten sotilaiden välillä.

Työläiset jyrkästi esiintyivät
sotaa vastaan. Köyhä talonpoi-
kaisto myös vihamielisesti suh-
tautuu porvaristoon. Lakossa
olevat työläiset vaativat rauhaa
Neuvostoliiton kanssa.

Talonpojan turvana on työmies

(Jotkoa 2:elta sivulta)

vain pienviljelijäin käyttöön
saattamisessa.

Vanha, porvariston lietsoma
epäluulo nousee jälleen talon-
pojan mieleen: miten käy tule-
vaisuudessa? Saako talonpoika
itse viljellä maltaan vai onko
hän pakko yhtyä yhteistalouk-
siin, kollektiivitalouksiin, joi-
laisia on Neuvostoliitossakin ja
joista hän on lukenut kauhujut-
tuja. Työväki ei talonpoikaa
kohtaan mitään pakkoa harjoita
enempää nyt kuin tulevaisuu-
dessakaan. Kollektiivitaloudet
eivät Neuvostoliitossakaan ole
syntyneet pakon, vaan täysin
vapaaehtoisen yhteenliittymisen
pohjalta. Neuvostoliiton talon-
poika näki niissä parhaan keinon

taloutensa ja sivistystasonsa
kohottamiseksi ja valitsi lopuksi
sen tien. Sen toiveet ovatkin
monin kerroin toteutuneet. —
Suomen työtätekevä talonpoika
säättää oman kohtalonsa. Se kul-
kee parhaaksi katsomaansa tietä
eteenpäin, eikä mikään pak-
kovalta voi sitä uhata. Siitä on
turvana työväki.

Työväen ja talonpoikain on
yhteisvoimin, yhteisten etujensa,
yhteisen tulevaisuutensa vuoksi
ryhdyttävä taistelemaan nykyi-
sen kelvottoman hallituksen
kaatamiseksi ja uuden työtäte-
kevän kansan hallituksen muo-
dostamiseksi. Siinä vaaditaan
ankaraa kamppailua, mutta ilman
sitä ei perusteellinen parannus
oloissa ole mahdollinen. Kun
Suomen tasavalta v. 1918 yhtenä
ensi työnään poisti keskiaikaisen
maanomistusjärjestelmän pahim-

man jäännöksen ja teki torp-
pareista itsenäisiä viljelijöitä,
ei se suinkaan tapahtunut val-
taluokan hyvästä tahdosta ja
talonpoikaisrakkaudesta, vaan
oli se tulosta työväen ja torp-
parien joukkotaistelusta. Porva-
riston valtio ei olisi kestänyt
pystyssä, ellei se olisi suo-
rittanut tätä uudistusta, kipeim-
min kaivattua korjausta. Nyt on
kysymys vieläkin suuremmasta
uudistuksesta, josta koko vähä-
väkinen talonpoikaiskansa on
pääsevä osalliseksi.

Yksin on maamies heikko,
työväkeen yhtyneenä voimakas.
Suomi tarvitsee uuden hallituk-
sen, uudet lait ja asetukset,
jotka turvaavat maan koko työ-
tätekeväälle väestölle kunnollisen
toimeentulon ja vapauden.

Sen puolesta yhdessä eteen-
päin!

(„Kansan valta“)

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan taistelutoiminnan yhteen veto

(Otettu vastaan radion kautta)

Leningradin sotilaspiirin sotajoukot 7 päivänä joulukuuta jatkoivat eteenpäinmenoa.

Muurmannin suunnalla jatkuu Suomen sotilasvoimien takaa-ajaminen. Puna-armeijalaisosastomme, murtaen keinotekoiset esteet ja miinoitetut pellot, siirtyivät 45 kilometriä Petsamosta etelään.

Uhtuan, Repolan, Porosjärven ja Petroskoin suunnilla meidän sotilasjoukot, voittaen valkosuomalaisten vastarinnan, siirtyivät valtion rajasta 70—75 kilometriä. Sotajoukko-osastomme saivat sotasaaliiksi kuusi 75 millimetristä, 9 37 millimetristä tykkiä, 20 raskasta, 37 kevyttä konekivääriä ja muutamia elintarve- ja sotilasomaisuusvarastoja. Perääntyessään valkosuomalaisilta jäi paljon haavoittuneita ja lähes 300 jäätyntä sotilasta. Ilmailupu-

lustustykistöimme pudotti 2 suomalaista lentokonetta. Neljä lentäjäupseeria on otettu vangiksi.

Karjalan kannaksen itäisellä osalla meidän sotajoukkueemme mursivat valkosuomalaisten tärkeimmät puolustusasemat. Vuoksen vesistöalueella joukkomme siirtyivät eteenpäin 8—12 kilometriä. Karjalan kannaksen länsiosassa, Taipaleen joesta pohjoiseen, sotajoukkomme valloittivat Perkkijärven paikkakunnan ja aseman.

Viipurin rautatietä pitkin joukkomme siirtyivät noin 9 kilometriä luoteiseen, valloittaen Uudenkirkon ja Nurmijärven aseman.

Rannikkoalueen rautatiellä huonojen ilmastosuhteiden, lumipyöryjen ja sakean sumun johdosta ilmailuvoimien taistelutoimintaa ei ollut.

Vapautuneilla saarilla

(Otettu vastaan radion kautta)

Punaiset liput liehuvat saarilla, jotka ennen sulkivat tien Suomenlahden itäosassa.

Siellä, missä joku aika sitten jymisi kanuuna-ammunta, nykyään muodostuu esimerkillinen järjestys.

Paikalliset asukkaat, jotka onnistuivat kuolemansa uhalla pujahtamaan valkosuomen poliisien evakuoinnista suurella mielenliikutuksella alkavat muokautua uuteen elämään.

...Keskustelu jatkuu jo yli tunnin.

Kalastaja-vanhus on mielenliikutuksen tilassa. Hän on riemullisten ajatusten ja tunteitten vallassa. Koukistaen sormiaan, hän liikutetusti puhuu:

„En muista, milloin olisin nauttinut näin maukasta ruokaa,

kuin täällä. He puhelivat kansani ystävällisesti. Omaisuuttani ei kukaan koskenut. Kiitos teille kaikesta!“

Vanhus aikoi poistua huoneesta, mutta pysähtyi kynnykselle hetkiseksi ja jatkoi puhettaan:

„Minä huomaan, että te pidätte suurta huolta köyhästä kansasta ja teette kaiken sen hyväksi. Ettekö voisi pikemmin saattaa Kotkasta tänne minun vanhusmuoriani, jonka santarit ovat kuljettaneet mukanaan sinne?“

Kalastajaa rauhoitettiin:

„Kaikki tulee tehtyä sen hyväksi, että voisi palauttaa ei vain teidän vaimonne, vaan kaikki ne, jotka ovat joutuneet kärsimään Suomen kansan pyöveleistä.“

* * *

Merimiestemme ottamat vangit Suomen armeijasta, antavat ihastuttavia lausuntoja Neuvostoliiton merilentovoimista. He ovat hämmästyneitä meidän merilentovoimiemme suuruudesta sekä lentäjiemme urhollisuudesta ja lentotaidosta. Kaikkein eniten heitä hämmästyttää se lämmin ja inhimillinen huolellisuus vankeihin nähden, jota ovat osottaneet ne samaiset „moskalit“, joiden „julmuuk-

sista“ heille ovat kertoneet Suomen upseerit.

Kalastajat kertovat, että Itämeren laivaston sotilasharjoitusten aikana Suursaari, Lavan saari y. m. oli kuohutettu kaikenkarvaisilla urkkijoilla. Ne olivat sinne saapuneet matkailijain ja huvila-asukkaiden nimissä.

Nykyään Suomenlahden itäosassa sijaitsevat saaret on ikuisesti suljettu sen kaltaisilta herroilta.

Suomen kansa tervehtii kansanhallitustaan

Suomen lahtareista vapautettujen alueiden kaupungeissa ja kylissä kokoontuvat työtätekevien yleiset kokoukset, jotka tulisesti tervehtivät Suomen Kansanhallitusta ja sen johtajaa Otto Kuusista. Suurella tyydytyksellä työtätekevät tervehtivät Kansanhallituksen Julistusta ja keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimusta Neuvostoliiton kanssa.

Raivolan kylän työtätekevät tervehdyksessään kirjoittavat:

„Me olemme lujasti vakuutettuja siitä, että hallitus, joka on muodostettu kansan talidosta, turvaa meille vapauden ja onnen, pelastaa maamme kapitalisti-

pedoilta ja valkokaartilaisten mielivallasta“.

Loutsillan kylän kansalaisten kokouksen päätöslauselmassa sanotaan:

„Me tulimme vakuutetuksi siitä, että Punainen Armeija saapuu meille ei valloittajana, vaan Suomen kansan vapauttajana kapitalistien ja tilanherrojen ikeestä.“

Me kutsumme Suomen työtätekevää kansaa osoittamaan kaikinpuolista apuaan Punaisen Armeijan osastoille ja Suomen Kansan Armeijan Ensimmäiselle korpukselle heidän sankarillisessa taistelussa vapautettua kansamme pyöveleitä vastaan“.

Suomalaisvangin haastattelu

Minun elämäni matka kulkee köyhästä torpasta, aivan samoin kuin satojen toistenkin torpanpoikien elämä Pohjois-Suomessa.

Tultuani kansakoulun opettajaksi, jouduin hoitamaan opettajan virkaa Juntusrannan kylään, Oulun läänissä, aivan Neuvostoliiton rajan lähellä. Olin työskennellyt noin 6 kk., kun meidän kylään saapui suojeluskunnan paikallispuolue ja puhui sellaisessa äänilajissa, ettei muka ole kunniallista ja isänmaalle edullista, että koulun opettaja ei ole suojeluskunnan jäsen. Tämä oli puhuttu äänilajissa, että jos kielitiedyn liittymästä, niin menettän työpaikkani.

Hän kertoo siitä raskaasta taloudellisesta asemasta, jossa elävät koulujen opettajat Suomessa. Esim. hänen vuosipalkka on 17400 Smk. ja siitä jo menee veroina 4000 Smk. Hän kertoi,

että heidän koulun polttivat valkoiset joukot paetessaan rajalta.

Vangiksi joutumisensa jälkeen hän sai keskustella erään kylänsä naisen kanssa, joka minulle kertoi, että Puna-armeijalaiset niin hyvin esiintyvät, että kun vasaran ottivat lainaksi jotakin tehdäkseen, niin senkin toivat takaisin. Ihmetellen vanki kysyi, että millä kielellä Suomen kouluissa tullaan opettamaan lapsia? Selitimme hänelle, että Suomen kouluissa tullaan opettamaan suomen kielellä.

Hän kertoi, kuinka kansaa oli peloiteltu ryöstöillä ja murhilla ja oli vaadittu pakenemaan pois taistelu alue. Asukkaat menivät metsiin ja tulivat jonkun päivän perästä koteihinsa. Vanki sanoi, että paljon on minulla oppimista uutta, josta ennen en osannut kuvitellakaan.

Kääntäkämme aseet sortajia vastaan

(Suomen armeijan, vangiksi joutuneen sotilaan kirje Suomen sotilaille).

Kirjeessä sanotaan:

„Suomen taantumuksellinen hallitus kavalsi työläisten, talonpoikain ja koko isänmaamme edut. Se ei halunnut järjestää ystävyyssuhteita Neuvostoliiton kanssa.“

Sotilastoverit! Minä olen Suomen armeijan kevyeen pataljoonan komppanian toisen joukkueen sotilas. Nimeni on Vrijö Bamberg. Työmiehenä elelin kuin muutkin Suomen työtätekevät kansalaiset raskaissa olosuhteissa—puolinälässä.

Minä nyt jo täysin käsitin sen, että Punainen Armeija tuli maahamme ei valloittajana, vaan vapauttajana. Se auttaa maamme työtätekeviä vapautumaan taantumuksellisten kapitalistien ikeestä! Senpätähden, kun jouduin rintamalle, en ampunutkaan yhtään laukausta punaisia ystä-

viäni vastaan, vaan ensimmäisessä taistelussa antauduin vangiksi.

Vankeudessa minua ruokivat hyvin ja suhtautuvat minuun niin suurella huolellisuudella, etten ole koko elämäksäni sellaista kokenut.

Sotilastoverit! Riisukaa aseista pyöveliupseerinne ja älkää taistelko Punaista Armeijaa vastaan.

Jo eristettynä ollessani sain kuulla Suomen Demokraattisen Kansanhallituksen muodostamisesta Kuusisen johdolla. Upseeristomme salaisi meiltä tämän suuren tapahtuman. Minä puolestani kannatan Kansanhallitusta. Se vapauttaa meidät kärsimyksistä ja kurjuudesta.

Sotilastoverit! Kääntäkämme aseemme sortajiamme vastaan! Yhtykää yhtenäiseen työntekemiseen!

Vastaava toimittaja
J. KIIRANEN

Ruhtinan kylän kansalaisten kokouksen osanottajille

Lehtemme toimitus lähettää Teille, Ruhtinan kylän kansalaisten kokouksen osanottajille, lämpimän tervehdyksen. Me olemme vakuutettuja siitä, että Te tuette yksimielisesti ratkaisemaan ne tärkeät kysymykset, jotka uusi Suomen Kansanhallitus on eteenne asettanut.

„SUOMEN KANSAN ÄÄNEN“ toimitus.

Toiveemme ovat toteutuneet

Hyvät Suomen työläistoverit! Me rippeet, jotka olemme jääneet tänne Ruhtinansalmen Juntusrannalle, lähetämme teille Juntusrantalaisille, jotka suojeluskuntaporvareiden pakoittamana joutuivat lähemmäs kurjille karkuteille. Koteihinne jäänyt karja on vielä elossa, sillä me naapurit olemme niitä hoivanneet.

Nyt meistä jokainen täällä tietää, että meitä Suomen työläisiä ja talonpoikia, siis köyhälistöä, joka on ollut Suomen kapitalistisen hallitusjärjestelmän orjajoukkona, on tultu vapauttamaan pyövelien, suojeluskuntien ja valkokaartin pauloista. Neuvostoliitto on lähettänyt mainehikkaan Punaisen Armeijan hävittämään Suomesta sortohallituksen — Cajanderin, Tannerin y. m. petollisen valtiopolitiikan, joka on viekotellut osan Suomen kansaa tukemaan heidän johtopolitiikkaansa.

Mannerheim, tuo valkoinen fasistipeto, vielä johtaa lahtarijoukkojen taistelua Punaista Armeijaa ja Suomen köyhälistöä vastaan.

Osa Suomen armeijaa on jo kääntänyt aseensa sortajiaan vastaan, se on lähtenyt valoisamman tulevaisuuden luomiseksi.

Havasin tietotoimiston neuvostovastaisten lörpöttelijäin paljastus

Tukholma. Joulukuun 3 päivänä tukholmalaiset lehdet tiedoittivat, että päivää ennen ruotsalaisella laivalla „Brynhild“ Suomesta kotimaahansa palaavat matkustajat huomasivat Ahvenenmaan saariston seudulla tuntemattomia lentokoneita.

Havasin tietotoimisto, saaden tämän ilmoituksen, tiedotti Skandinaavian sanomalehdille:

„Ruotsin laiva „Brynhild“, jätettyään Turun sataman ruotsalaisten matkustajien kanssa oli takaa-ajettu venäläisellä len-

tielle. Se taistelee Suomen sortetun työläiskansan pelastamiseksi taantumuksellisen pakovalan sorrosta ja hallitusjärjestelmästä.

Työläisten taloudellinen ja eritoten sivistyksellinen puoli on kärsinyt taantumuksen osan. Tämänkin Juntusrannan työläisnuorison elämä on viimeaikoina kiristetty yhä kireämmäksi. Ei ole ollut lupaa suutansa avata, kuin korkeintaan leivälle. Ei ole sielunsa purkauksia saanut julki tuoda, vaan on pitänyt katkerasti vaieta. Se on ollut meille ajatteville työläisille katkeraa: mielet ovat olleet muuttaneet kuin ukkospilvet. Nyt me vihdoinkin olemme vapautuneet, toiveemme ovat toteutuneet.

Mitä tämä vapautuminen meille työläisille merkitsee?

Sen olemme nyt itse nähneet, kun olemme yhdessä eläneet Punaisen Armeijan kanssa noin kahden viikon ajan.

Tuntuu niinkuin olisi raskas paino päältämme heitetty pois. Niin suuri on meidän sielullinen ilo, ettemme tahdo löytää sanoja, joilla tunteemme ilmaisimme. Suuri taakka on tyhjentynyt meidän työväenluokan hartioilta.

Vihtori ja Paavo Juntunen

tokenella ja ammuttu konekiväärillä. Ihmisuhreja ei ollut.

Nämä törkeät neuvostovastaiset valheet löysivät jalansijan Kööpenhaminan sanomalehtien palstoilla. Ruotsalaiset sanomalehtimiehet, tietysti, menivät kyselemään tästä ilmoituksesta Ruotsiin palautuneilta „Brynhild“ — laivalla matkustajilta. Osoittautui, kuten ilmoittaa iltalehti „Aftonbladet“, että lentokoneet eivät tehneet yhtään laukausta ja toiseksi, että ne olivat Suomen tähystäjälentokoneita.

PUNA-ARMEIJALAISET AUTTAVAT MEITÄ

Me Alajärven kylän talonpojat lausumme suuttumuksemme vanhalle Suomen hallitukselle, suojeluskuntajärjestölle, sekä vanhan taantumuksellisen hallituksen armeijalle. He ovat peloitelleet meitä sillä, että muka Puna-armeija tulee ja tappaa asukkaat ja polttaa talot. Tämä ei vastaa todellisuutta. Perääntyessään he itse petomaisella käytöksellään polttavat taloja, tappavat karjaa ja väkivallalla kuljettavat asukkaita tuntemattomille seuduille. Meitäkin he käskivät polttamaan talomme ja hävittämään karjamme. Me emme sitä tehneet, sillä me olimme vakuutettuja siitä, että Puna-armeija ei koskaan sitä tee. Se avustaa meitä vapautumaan siitä kurjasta tilasta, johon ovat entiset

hallitsijat meidät saattaneet. Kun Puna-armeijalaiset kulkiivat kylämme ohi, niin he eivät koskeneet omaisuuttamme. Päinvastoin, Puna-armeija katkin tavoin avustaa meitä monissa eri kysymyksissä.

Me täydellisesti hyväksymme Suomen Uuden Kansanhallituksen Otto Kuusisen johdolla. Pyydämme kylästä paenneita asukkaita palaamaan koteihinsa jokapäiväiseen toimintaan.

Eläköön Suomen Uusi Kansanhallitus Otto Kuusisen johdolla!

Kokouksen valtuuttamina:

Urho Manninen, Kalle Juntunen, Eemil Pyykkönen, Jaakko Manninen, Vilho Manninen, Jaakko Juntunen, Hilja Pyykkönen.

PALATKAA KOTEIHINNE

Me Ruhtinan salmelaiset tiedoittamme, että Puna-armeijalaiset eivät ole meille tehneet mitään pahaa, päinvastoin he ovat kohdelleet meitä hyvin.

Kuulkaa siis Suomen armeijan sotilaat ja koko Suomen kansa meidän kutsua. Me pyydämme lopettamaan turhan sodan, laskemaan aseenne ja palaamaan koteihinne.

Kuulkaa siis totuus pakolaiset, teidän kotinne ja omaisuutenne on hyvässä turvallisuudessa. Palatkaa siis hyvät ihmiset koteihinne! Uskokaa totuus!

Juho Juntunen, Pirttivaara
Janne Juntunen, Saijinjaara
Iikka Huttu, Ruhtinansalmi
Edvi Heikkinen, Niemelä
Manne Juntunen, Pirttivaara
Manne Lauranen, Syrjälä

Lahtarit eivät säästä ketään

Me, Kienan ja Suomussalmen kylän asukkaat, sydämellisesti tervehdimme Suomen kansan tasavaltaa. Suomen vanhat johtajat saivat aikaan köyhyyden ja työttömyyden maassamme, saivat Suomen kansan Neuvostovastaiseen sotaan.

Kallio, Cajander, Tanner ja Mannerheim, myivät itsensä ulkomaisille imperialisteille. Selainen hallitus ei palvellut eikä voinutkaan palvella kansan etuja.

Ainoastaan kansan hallitus ja sen johtaja Otto Kuusinen vie maamme oikealle tielle.

Me täydestä sydämeistä kunnioitamme Neuvostoliiton kansalaisia ja sen urhokasta Punasta Armeijaa, joka vapauttaa meidän maamme pyövelikoplasta.

Me ihmettelemme sitä kauheata tekoa suojeluskuntalaisten ja upseerien taholta, jota he perääntyessään tekivät. Me kyynelsilmissä näimme miten lahtarit polttivat Suomussalmen kylän, jopa sairaalankin, jossa olivat haavoittuneet.

Me kunnioitamme ystävyyden ja avunannon sopimusta, joka on solmittu Neuvostoliiton ja Suomen kansallisen tasavallan välillä.

Eläköön ystävyys Neuvostoliiton ja Suomen kansan välillä!

Eläköön meidän hallitus ja sen johtaja Otto Kuusinen!

Kokouksen puolesta:

Jalmari Leppänen
A. Raappana
K. Heikkinen
S. Taurainen

Jarl Tammenmaa

Metsämiehen poika, Jarl Tammenmaa, oli Juntusrannan opettajana. Kerran tuli kunnan päälikkö hänen luokseen ja sanoi: „On epämukavaa, että te, valtion koulun opettajana, ette tähän mennessä ole vielä suojeluskuntalainen. Ottakaa huomioon, että tämä voi heijastaa teidän toimeenne“.

Perheen omaava Jarl Tammenmaa heti käsitti, että jos hän ei liity suojeluskuntalaisjärjestöön, niin voi heti menettää työmaansa. Hänestä tuli suojeluskuntalainen.

Lokakuun 6 p:nä hänet kutsuttiin armeijaan, mutta toistaiseksi jätettiin vielä kouluun. Marraskuun 30 p:nä hän oli lähetetty rajalle. Samana päivänä Jarl sai poliisilaitokselta tiedotuslapun, jossa mainittiin, että hän joutuu rangaistavaksi 550 mk. suuruisen kirkkoveron maksamatta jättämisestä. Tämä asia jäi selvittämättä rintamalle menon takia.

Joulukuun 1:nä p:nä hänet lähetettiin kahden muun suojeluskuntalaisen kanssa tiedusteluun. Tiedustelun alkuvaiheessa he heti kohtasivat Puna-armeijalaisosastot. Tiedustelijat piiloutuivat lumeen. Toiset kaksi tiedustelijaa alkoivat ryömiä takaisin, mutta opettaja jäi lumeen antautuakseen vangiksi. Hänellä oli vain yksi ajatus, että tulee varmasti ammuttua. Tässä hän suuresti erehtyi.

Puna-armeijalaiset saattoivat hänet rintaman selkäpuolelle.

Kukaan ei meinannutkaan häntä rääkätä eikä ampua, vaikka hän sitä oli yhtämittä ajatellut.

Opettajalle annettiin mahdollisuus tutustua тов. Molotovin puheeseen ja Suomen Kansanhallituksen Julistukseen. Hän ihmetteli näitä asiapapereita, eikä voinut uskoa niihin. Häntä huolestutti intelligensin kohtalo. Hänelle selvitettiin, että henkisen työn tekijöiltä tullaan myöskin verot alentamaan. Tammenmaa kertoi, että hänenkin oli

maksettava veroja neljäsosa palkastaan.

Julistus häntä erikoisesti miellytti, mutta hän ei jaksanut mitenkään sulattaa julistuksessa esitettyjä tosiasioita, koskapa edelliset hallitukset eivät ole milloinkaan täyttäneet lupauksiaan, joita olivat antaneet eduskunnan vaalien aikana.

Tammenmaa ihmetellen kysyi: „Minkähän takia me sitten sodimme? Jos kansamme tietäisi Uudesta Kansanhallituksesta ja sopimuksesta Neuvostoliiton kanssa, niin se varmasti heittäisi aseensa“.

Hän ei ole mitään kuullut Neuvostoliiton ilmailuvoimista, urhollisten lentäjien Amerikkaan lennoista y. m. Neuvostoliiton saavutuksista. „Paitsi huonoa ja ilkeyttä, minä en mitään tiedä bolsheviikeista“, — sanoi hän.

Tammenmaa oli hyvin epäilevällä kannalla Suomen kulttuuriin ja kieleen nähden, hän ajatteli, että nämä muka tullaan tuhoamaan Uuden hallituksen taholta. Lopuksi hän kumminkin tuli vakuutetuksi siitä, että Demokraattinen Suomi tulee säilyttämään ja kehittämään kulttuurinsa sekä kielensä. Hän sai lukea useita suomalaisia kirjoja.

Eräänä iltana opettaja kirjoitti kirjeen kyläläisilleen, jossa kehoitti paljastamaan entisten taantumuksellisten hallitsijain valhe- ja parjausjuttuja Neuvostoliittoa vastaan. Kannattamaan Suomen Uutta kansanhallitusta ja lopettamaan sodan Neuvostoliittoa vastaan. Vankina ollessaan hän sai tietää totuuden Neuvostoliitosta. Opettajan edessä avautuu tulevaisuus, jota hän ei olisi ollut tilaisuudessa näkemään Cajanderin ja Tannerin suojeluskuntalais — Suomessa.

Metsämiehen pojasta, suojeluskuntalaisopettajasta voi tulla taistelija kansansa asian, onnellisen ja riippumattoman Suomen puolesta.

Pavlenko

Upseeriston käskyistä palavat maamme kylät

Minä allekirjoittanut Suomen armeijan ensimmäisen pataljoonan sotilas, Juho Huttunen, ase kädessä siirryin Puna-armeijan puolelle.

Upseerit ja suojeluskuntalaiset väkipakolla ajoivat paikalliset Suomussalmen asukkaat asuinpaikoiltaan ja vangitsivat ne, jotka panivat vastaan. He tappoivat taloista kaikki eläimet, koirat ja kissatkin. Eläimiä tapettiin pitkin kylää ja tienvarsia.

Ennen Puna-armeijan tuloa Suomussalmelle upseerit käskivät lyödä talot tuleen. Sotilaiden oli pakko kyynelsilmin toteuttaa tämä käsky. Samoin tehtiin kaikille muonavarastoille ja ruokatarpeille.

Olkoon ikuisesti kirottu rakamainen suojeluskuntajärjestö, Suomen vanha hallitus ja sen johtajat!

Suomen armeijan entinen sotilas Juho Huttunen

Karjalaiset tulevat auttamaan Suomen kansaa

Kiestingin piirin työtätekevät suurella mielenkiinnolla seuraavat viimepäivien tapahtumia Suomessa.

Työtätekevät hyväksyvät Neuvosto-hallituksen toimenpiteet ja tervehtivät Suomen Kansanhallitusta.

Yksimielisissä päätöslauselmissa sanotaan: — Karjalan kansa antaa Suomen kansalle oman

monivuotisen kokemuksensa uuden elämän rakennustyössä, sekä taistelussa kulttuurisen ja varakkaan elämän puolesta kaikille työtätekeville.

Työläiset, kolhoosilaiset ja palveluskuntalaiset vielä suuremmalla innolla tulevat täyttämään tuotannollisia tehtäviään ja saavuttamaan uusia voittoja piirin talouselämän kaikilla aloilla.

KUNNIATEHTÄVÄ

Kalevalan piirin keskuksen, Uhtuan kylässä oli monilukuisen kansankokous.

Kokouksessa тов. Timofeev lausui:

— Me, karjalaiset, suurella ilolla tulemme auttamaan Suomen työtätekevää kansaa riistäjiensä kukistamisessa ja uuden elämän luomistyössä.

Hyväksytyissä päätöslauselmissa Uhtuan kylän asukkaat hyväksyvät Neuvostoliiton poli-

tiikan, joka tunnusti Suomen Kansanhallituksen ja osoittaa apuaan sen taistelussa Suomen kansan vihollisia vastaan, voiton saavuttamiseksi.

Kansan yleinen kokous yksimielisesti tervehtii Neuvostoliiton hallituksen päätöstä Suomen kansan vuosisataisen toiveen toteuttamisesta, sen yhdistämisestä Karjalan kansankanssa yhtenäiseen ja riippumattomaan Suomen valtioon.

KAUPUNKI ELÄVÖITYY

Terijoen kaupunki yhä enemmän elävöityy, sen jälkeen kun sinne tulivat Puna-armeijalaiset. Tänään steillä avattiin kauppa, sekä myymälät, jotka suomen sodanseikkailijat perääntyessään olivat sulkeneet ja milinoittaneet.

Kaupungin asukkaat — työläiset, talonpojat ja käsityöläiset jo aamusta varhain kokoontuivat sekatarakaupan luoksi, joka sijaitsee keskuskadulla. Niille, joilla ei ollut rahaa, annettiin

myönnötyksiä. Heille annettiin leipää, rasvaa, sokeria, lihaa ja muita elintarpeita ilmaiseksi.

Iloisia olivat ensimmäiset ostajat. Sillä vasta äskettäin, ennen Punaisen Armeijan kaupunkiin tuloa, välttämättömät elintarpeet jaettiin korteilla ja korotetuilla hinnoilla.

Näinä päivinä Terijoella avataan ruokala, öljykauppa, parit.

JOUKKOVANGITSEMISIA HELSINGISSÄ

„Dagens pyheler“ lehden Helsingiläinen kirjeenvaihtaja tiedoittaa, että Suomen hallituksen edustajat ja poliisiviranomaiset suorittavat joukkovan-

gitsemisia, erikoisesti niiden henkilöiden keskuudessa, joita epäillään Kuusisen johtaman Kansanhallituksen kannattajiksi.

Lehtemme lukijoille

Toimitus pyytää kaikkia lukijoitaan kirjoittamaan lehdellemme omia mietteitään ja ajatuksiaan viimepäivien tapahtumista.

Kirjoittakaa muistelmia lahtarien tuhoitusta ja omasta menneestä elämästänne.

Kirjoittakaa kaikista niistä asioista, jotka huolestuttavat teitä. Kirjoittakaa kysymyksiä joihin haluatte saada selvityksiä.

Kirjoittakaa osoitteella: Juntusrannan kansallisen rintaman Komitea,

„Suomen kansan äänen“ toimitukselle.

Vastaava toimittaja

J. KIIRANEN

Työtekevien kansojen johtaja I. V. Stalin

Suuri nero, maailman työtekevien kansojen ystävä I. V. Stalin täyttää tänään kuusikymmentä vuotta. Vanha Suomen hallitus piti kansalta salassa tiedot Stalinin elämäkerrasta ja verrattoman suuresta työstä, jota hän on tehnyt koko maailman kansallisuuksien hyväksi.

Tässä lehdessä numerossa me julkaisemme lyhyitä elämäkerrallisia tietoja tästä suuresta johtomiehestä.

Josef Stalin syntyi v. 1879 Gorin kaupungissa (Grusia) suutarin perheessä. V. 1894 Stalin päätti hengellisen koulun siirtyä Tiflisiin hengelliseen opistoon. Saman vuoden loppupuolella Stalin liittyi maanalaiseen marxilaiseen kerhoon, opiskelee Marxin „Pääomaa“. V. 1897 Stalin 18-vuotisenä nuorukainen on jo opistossa olevien vallankumouksellisten marxilaisten kerhojen johdossa. Tästä lähtien Stalin jännittyneesti työskentelee myöskin työläisten keskuudessa, kerhoissa, järjestee lakkoja, kirjoittelee vallankumouksellisia lehtiä ja v. 1900 hän siirtyi maanalaiseen toimintaan vallankumouksellisena ammattimiehenä.

V. 1901 Stalin astuu Batumin sosiali-demokraattisen järjestön johtoon v. 1902 hänen johdolla työskenteli jo 11 sosiali-demokraattista työläisryhmää. Huhtikuussa v. 1902 Stalin ensikerran vankitaan ja teljetään batumilaiseen vankilaan. V. 1903 hänet karkoitetaan kolmeksi vuodeksi Siperiaan, josta hän tammikuussa v. 1904 karkaa ja palattuaan astuu Taka-Kaukaasian bolshevististen järjestöjen ja myöhemmin VSDT puolueen johtoon.

Stalin työskentelee Taka-Kaukaasiassa järjestäen v. 1905 aseellista kapinaa, johtaa työläisten ja talonpoikain taistelua itsevaltiutta vastaan, joka ei jäänyt Stalinille velkaa. Hänen vangitsemisensä seurasi vangitsemisia, karkoitukset karkoituksia.

Viimeisen, kuudennen kerran, Stalin vangittiin ja karkoitettiin imperialistisen sodan aikana, josta hänet vapautti v. 1917 helmikuun porvarillinen demokraattinen vallankumous.

V. 1912 VSDTP konferenssi Praagissa valitsi Stalinin, hänen poissaollessaan, KK:n jäseneksi. Toukokuussa v. 1917 bolshevistisen puolueen KK valitsi Stalinin poliittisen byron jäseneksi, jona hän työskentelee tänäkin päivänä.

Heinäkuun tapahtumien jälkeen v. 1917, jolloin Lenin oli pakotettu piiloutumaan väliai-

kaisen hallituksen terroria, Stalin tosiasiallisesti johti puolueen Keskuskomiteaa ja sen äänenkannattajaa — „Pravdaa“. Stalin työskentelee tavattomalla uhrautuvaisuudella sosialistisen

vallankumouksen järjestämiseksi ja lokakuun 29 p:nä KK:n istunnossa kapinan johtamiseksi valitaan Puoluekeskus Stalinin johdolla. Tämän Puoluekeskuksen ja Stalinin johdolla aseellinen kapina voitti Pietarissa marraskuun 7 p:nä v. 1917. Väliaikainen kerenskiläinen hallitus tuli kumotuksi ja työläiset sekä talonpojat ottivat vallan käsiinsä.

Neuvostovallan muodostumisen ensimmäisestä päivästä lähtien Stalin määrätään Kansallisuus-asiain Kansankomissariksi.

Lenin aikoinaan puhuessaan Stalinista m. m. lausui, että on vaikea löytää toista sellaista henkilöä, kuin on Stalin, jonka puoleen voi kääntyä jokaisen kansallisuuden edustaja ja puhua asiansa. Lenin piti suuressa arvossa Stalinin Kansankomissarin ominaisuuksia.

Kansalaissodan aikana Stalin joutui olemaan useilla rintamilla. Siellä, missä oli vaarallista, missä oli kysymyksessä vallankumouksen kohtalo, sinne Lenin, puolue lähetti Stalinin ja hänen johdolla viholliset tulivat aina lyödyiksi. V. 1919 Neuvostotasavalta palkitsi Stalinin Punaisen Lipun kunniamerkillä.

V. 1922 Leninin ehdotuksesta V. K. P. valitsi Stalinin bolshevistisen puolueen Keskuskomitean pääsihteeriksi, jossa toimessaan hän työskentelee tänäkin päivänä.

V. 1925 puoluekokous Stalinin ehdotuksesta hyväksyi Neuvostoliiton teollistuttamissuunnitelman. Stalinin johdolla Neuvostoliiton työtekevät joukot muuttivat jällellään maansa mahtavaksi, korkean teollisuuden maaksi suurimaksi sosialistiseksi maatalousmaaksi koko maailmassa.

Stalinin huolenpidon ansioksi on laskettava myöskin se, että

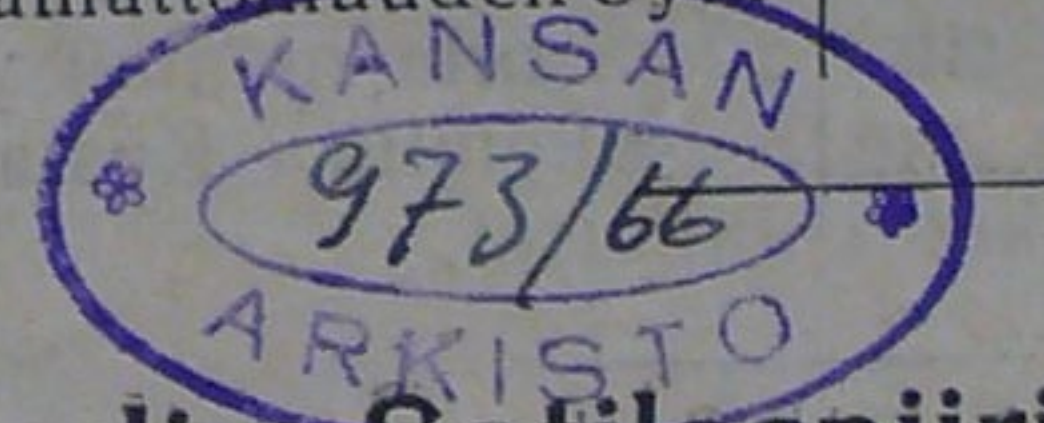
Punainen Armeija on muodostunut mahtavaksi voittamattomaksi voimaksi ja Neuvostoliitto — luokseenpääsemättömäksi sosialismin linnakkeeksi. Stalin on luonut työläisten ja talonpoikain sosialistisen valtion uuden Perustuslain. Hän on kommunistisen Internationaalen toimeenpanevan komitean jäsen. Stalinin osanotolla on kirjoitettu lyhyt Kommunistisen bolsheviikkipuolueen historia, joka on miljoonien työtekevien Marxisin-Leninisin mahtava taisteluse.

Joulukuussa v. 1929, jolloin Stalin täytti 50 vuotta, hänelle saapui tervehdyssähkösanomia, joihin hän m. m. vastasi, että olen edelleenkin valmis uhraamaan kaikki voimani ja kykyni työväenluokan asian puolesta ja jos tarvitaan, niin pisara pisaralta verenikin.

Stalin on koko maailman työtekevien rakastettu johtaja. Neuvostoliiton kansat äärettömästi luottavat Staliniin ja valitsivat hänet Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston ensimmäiseksi edustajaksi.

Stalinissa Neuvostokansat näkevät omat sankarilliset piirteensä, halunsa taistella kommunismin voiton puolesta. Neuvostokansa on kivimuurina kerääntynyt opettajansa, ystävänsä — Stalinin ympärille.

Stalin on suuren Neuvostokansan voittamattomuuden Symboli.

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan yhteenvetoja Sotatapahtumista

Joulukuun 18 päivän kuluessa meidän sotavoimat Muurmannin suunnalla valloittivat Pitkäjärven paikkakunnan — 85 km. Petsamosta etelään (tietä pitkin).

Toisilla suunnilla oli pieniä tiedustelujoukkojen yhteentö-

UUDET TEHTÄVÄT

Ruhtinaan kylän kansan kokous, joka oli 17 p:nä joulukuuta v. 1939, tuli käänekköiseksi kansalaisten elämässä. Tässä kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin tärkeitä tehtäviä, jotka on asetettu Uuden Kansanhallituksen taholta Suomen kansan eteen, sen etujen turvaamiseksi.

Kokous valitsi suurella aktiivisuudella ja yksimielisyydellä Kansanrintaman komitean 7 hen- gestä.

Mitkä tehtävät asettuvat uuden Kansanrintaman paikallisen Komitean eteen?

Ne tehtävät ovat seuraavat:

- 1) Antaa työtekeväälle kansalle työtä ja työttömyyden lopettaminen;
- 2) Teiden kuntoon rakentaminen;
- 3) Uuden koulun rakentaminen suojeluskuntaisten polttaman koulun sijalle;
- 4) Osuuskaupan uudesti järjestäminen ja väestön tyydyttäminen ruoka — ja vaatetus tarpeilla.

5) Järjestää itsesuojelusryhmiä elämän ja omaisuuden turvaamiseksi ja suojeluskuntarosvojen hävittämiseksi.

Toivomme uudelle komitealle tuloksellista työtä näissä tärkeissä tehtävissä, jotka tulevat palvelemaan kansan elinettä.

Pekka

mäyksiä, mutta Karjalan kannaksella vilkasta tykistölaukausten vaihtoa. Muutamissa piireissä oli lentovoimien taistelutoimintaa.

Itämeren laivaston muutamat laivat ammuskelivat Biorken rantapattereita.

AVAUTUVAT OPINTIET

Me Suomen työläisnaiset olemme saaneet raataa raskaisissa töissä varhaisesta aamusta myöhäiseen iltaan, emmekä ole saaneet osaksemme vähääkään kunnioitusta. Meidän on täyty- nyt olla syrjässä yhteiskunnallisista tehtävistä.

Me työläisnaiset, jotka emme ole kuuluneet „Lotta-Swärd“ — yhdistykseen, emme ole olleet koirankaan arvoisia. Meitä on pilkattu ja haukuttu „puniksi“ ja „ryssäksi“.

Meille on avautunut tie elämään. Tämä iloinen uutinen sa- monen sydämen varmasti ilosta sykkimään. Nyt me saamme vapaasti toimia ja olemme sa- manarvoisia miesten rinnalla. Köyhästä työläisperheestäkin niin tytöt kuin pojatkin nyt voivat lähteä opin teille. Naisillekin on tullut mahdollisuus saavuttaa sivistys ja osallistua yhteiskunnallisiin tehtäviin.

Hanna Kukkonen

KIRJEITÄ VALKOSUOMALAISIEN PUOLELLA OLEVILLE TOVEREILLE

Veljeni Eemi!

Parhain tervehdykseni. Piir-
rän sinulle muutaman sanan
tosiasioita. Hartaasti pyydän
sinua lopettamaan taistelun
Punaista Armeijaa vastaan. Sano
tovereillesikin tämä kehoitus.
Tee se pian. Suomen herrat
osaavat pettää ja sokaista teidän
silmät, vaan elä sinä missään
nimessä usko. Neuvostoliit-
tolaisia ei tarvitse pelätä. Me
olemme yksimielisiä kaikissa
asioissa keskenämme. Ei mis-
sään nimessä pitäisi taistella
Punaista Armeijaa vastaan. Se
ei ole tullut hävittämään Suo-
men kansaa, vaan sen rikollista
hallitusta kumoamaan.

Tiedättekö, että Suomessa on
uusi kansan hallitus. Olisi paras
ilonsanoma, jos kaikki meidän
pojat yhtyisivät Puna-armeijaan

ja heittäisivät uskomasta Suo-
men herroja.

Vielä kerran pyydän sinua ja
kaikkia tovereitani, jotka ovat
siellä rintamalla, lakkauttamaan
turha tappeleminen Puna-armei-
jaa vastaan. Teille ovat Suo-
men porvarit saaneet päähän
isketyksi semmoisen uskon, että
jos te joudutte Puna-armeija-
laisten vangiksi, niin muka tap-
pavat teidät heti. Se on väärä
usko. Teidän ei tarvitse pelätä
Puna-armeijalaisia, jotka tulevat
hyvin kohtelevaan teitä.

Älkää yhtään laukausta enää
ampuko Puna-armeijaa vastaan,
sillä vain niin koituu parempi
kansamme tulevaisuus.

Hyvästi, veljeni!

Sydämellisin terveisin—**I. Jun-
tunen.**

Suomussalmi 14-XII—39.

Poikamme Yrjö, Jooseppi ja Urho

Me, teidän vanhempanne Isä
ja Äiti Haapavaaran kylästä
Juntunen Kustaa ja Juntunen
Anna, pyydämme teitä, poikiam-
me, siirtymään Suomen armei-
jasta Punaisen Armeijan puo-
lalle.

Punainen Armeija ottaa teidät
ystävällisesti vastaan. Kun Puna-
armeija saapui Lehtovaaran
kyläämme, niin me heti huo-
masimme, että se suhtautuu mei-
hin talonpoikiin ystävällisesti ja
avuliaasti. Se auttaa meitä ja
koko Suomen työläisiä ja talon-
poikia vapautumaan siitä riis-
tosta ja kurjuudesta, jossa me
olimme tähän asti. Elköö uskoko

niitä valhe- ja parjausjuttuja,
joita Suomen suojeluskuntalaiset
teille ovat lörpötelleet ja lörpöt-
televät vielä edelleenkin Punai-
sesta Armeijasta ja sen johta-
jista. Punainen Armeija ei ole
ketään meitä koskenut, vaan
päävastoin, auttaa meitä järjes-
tämään talousasioitamme.

Odotamme teitä Yrjö, Jooseppi
ja Urho pikemmin kotiin. Työtä
täällä nyt on paljon. Kansan-
rintaman uusi paikallinen Kom-
itea jo ryhtyi järjestämään rau-
hallista työtä. Työttömyys jo
alkaa olla menneisyytenä.

Näkemiin, Kustaa ja Anna
Juntuset.

SEURATKAA ESIMERKKIÄNI

Minä Suomen armeijan enti-
nen sotilas Korhonen Aarne
vapaaehtoisesti haluan Suomen
Demokraattisen Kansanhallituk-
sen kansalaiseksi ja lupaudun
antamaan kaikki voimani ja
työkykyni kansan hyväksi, kos-
kapa Kansanhallitus on meidän
hallituksemme, joka vapauttaa

Suomen kansan puutteesta ja
köyhyydestä. Punainen Armeija
auttaa meitä tässä asiassa.

Kehoitan koko Suomen kan-
saa seuraamaan minun esimerk-
kiäni ja siirtymään Suomen
Uuden Kansanhallituksen ja
Punaisen Armeijan puolelle!

Aarne Korhonen

Kiannan kylän Huutoniemen paikkakunnan talonpoikain ja työläisten kokouksen päättöslauselma

Me, Kiannan kylän Huutoni-
men paikkakunnan talonpojat
ja työläiset, käsiteltävämme ylei-
sessä kokouksessa Suomen Kan-
sanhallituksen Julistuksen täy-
dellisesti yhdyimme ja ihastuk-
sella otamme vastaan tämän
hallituksen politiikan, sillä se
puolustaa työtätekevien etuja,
työläisten ja torpparien etuja.
Kansanhallitus kokonaisuudes-
saan lujittaa meidän poliittista
ja taloudellista asemaamme.

Me tervehdimme Punaista
Armeijaa, tulemme kannatta-

maan sitä taistelussa valkokaar-
tilaisia vastaan Suomen työ-
tätekevien vapauttamiseksi pet-
turimaisista ja itsensä myy-
neistä „hallitsijoista“.

Yksimielisesti valitsemme
Kansanrintaman paikallisen Kom-
itean seuraavista henkilöistä:
Aate Mikkonen, Hemmi Have-
rinen, Hannes Keränen ja Aino
Kela.

Kokouksen puolesta:
Puheenjohtaja Aate Mik-
konen.

Sihteeri Laina Manninen.

Koko maailman työtätekevät tervehtivät Suomen Kansanhallitusta

ENGLANTI

Lontoo. Gaid-Parkissa (Lon-
too) äskettäin pidettiin seitsen-
tuhantinen ulkoilmakokous tun-
nuslauseella—kannattaa Suomen
kansaa. Gaid-Parkissa oli viisi
puhujalavaa, joilta esiintyi-
vät puhujat. Noin 10 prosenttia
läsnäolijoista oli sotilashenki-
löitä.

Ulkoilmakokouksessa hyväk-
syttiin päätöslauselma, jossa
tuomittiin imperialistinen sota.
„Kokouksen osanottajat,—sano-
taan päätöslauselmassa,—ilmai-

sivat täydellisen ja horjumat-
oman luottamuksensa Neuvos-
toliitille, joka on rauhan puo-
lalla ja esiintyy kaikkien sor-
rettujen kansojen puoltajana.
Neuvostoliiton toimeenpiteet
Suomessa on tähdätty Suomen
kansan vapauttamiseen ja impe-
rialistien suunnitelmien murs-
kaamiseen, suunnitelmien, jotka
on tähdätty Suomen muuttami-
seksi sodanhyökkäysasemaksi
Neuvostoliittoa vastaan“.

AMERIKAN YHDYSVALLAT

New-York. Amerikan Yhdys-
valtain suomalaiset työläiset pi-
tivät kokouksen, joka oli omis-
tettu Suomen Kansanhallituksen
muodostumiselle. Hyväksytyssä
kokouksen päätöslauselmassa
lausutaan tervehdys Suomen
Kansanhallituksen päämiehel-
le—Otto Kuusiselle.

„Teidän ohjelmanne,—sano-
taan päätöslauselmassa,—ilmai-

see Suomen kansan todelliset
kärsimykset ja toiveet. Te tais-
telette ei vain sisäisiä vihollis-
sianne vastaan, vaan myöskin
imperialistista sotaa vastaan.
Me puolestamme tulemme sel-
vittämään Suomen ja Amerikan
kansoille teidän taistelunne mer-
kityksen yleisen rauhan puo-
lesta“.

RUOTSI

Tukholma. Sanomalehti „New-
dag“ ilmoittaa, että toisessa
suuruutensa puolesta Göteborgin
kaupungissa pidettiin monitu-
hantinen työläisten kokous.
Göteborgin sirkus oli kansasta
täytynyt. Kokouksessa pidet-
tiin selostus Suomen kansan
taistelusta mannerheimeja, cajan-
dereja y. m. valkokaartilaiden
ryhmäkuntalaisia vastaan.

Kokous hyväksyi seuraavan-
sisältöisen päätöslauselman:

„Göteborgen työläiset lähet-
tävät tervehdyksensä taistele-
valle Suomen kansalle ja sen
todenmukaiselle Kuusisen joh-
tamalle Kansanhallitukselle.

Eläköön Ruotsin, Suomen ja
Neuvostoliiton työtätekeväin
yhteistuntoisuus!

Eläköön Suomen kansan
vapauttaja—Työläis-Talonpoikai-
nen Punainen Armeija!“

Sota Länsi-Euroopassa

Berliini. Saksan tietotoimisto
ilmoittaa seuraavan Saksan ar-
meijan korkeamman komennus-
kunnan tiedonannon:

„Mooselin ja Pfaltsin välisen
rajan eri osissa oli vähäistä
tykistöammuntaa. Muilla rinta-
man osilla päivä kului rauhal-
lisesti. Englannin kanavan län-
siosassa on hukutettu kaksi

englantilaisista nafta-alusta, kan-
tavuudeltaan 18 tuhatta tonnia“.

Lontoo. Reyterin tietotoimis-
ton antamien radiotietojen mu-
kaan Ranskassa majailevat
englantilaiset sotajoukot asettui-
vat heille osoitetuille alueille
Maashinin linjalla, jossa he
joutuivat ensikerran kosketuk-
siin saksalaisten sotajoukkojen
kanssa.

Valkoinen terrori riehuu mannerheimiläisessä Suomessa

New-Yorkista puolueettomien
maitten kautta saatujen tiedoi-
tusten mukaan mannerheimiläis-
essä Suomessa on alkanut
riehua valkoinen terrori siviili-
väestöä ja sotilaita vastaan, jotka
ovat osoittaneet tyytymättömyy-
tään mannerheimiläisen koplan
politiikkaa kohtaan. Kööpenha-
minasta tiedoitetaan, että muu-
tama päivä sitten suomalaiset
viranomaiset teloittivat „kaval-
luksesta“ syytetyn kapteenin.

Lontoo. Huolimatta viran-
omaisten painotarkastuksesta,
englantilaiseen lehdistöön on
päässyt tietoja Suomen sotilait-

ten keskuudessa kasvavasta tyy-
tymättömyydestä. Valko-suoma-
lainen komennuskunta on ryh-
tynyt ankariin toimeenpiteisiin
yhä kasvavan tyytymättömyy-
den tukahduttamiseksi sotilaitten
keskuudessa.

Bergenistä muunmuassa tie-
doitetaan, että Suomen sotaai-
keus on langettanut kuoleman-
tuomion kolmelle „valtiollisesta
petoksesta syytetylle“ suoma-
laiselle sotilaalle. Tuomio on
pantu täytäntöön.

Vastaava toimittaja

J. KIIRANEN

SUOMEN KANSAN ÄÄNI

N:o 3 (13)

Perjantaina tammikuun 12 p:nä

v. 1940

Muuttukoot lahtarien lujittamat tulipesäkkeet pyöveli Mannerheimin ja hänen häntyriensä haudoiksi!

VALKOSUOMALAISTEN PETOMAISUUS

Punaisen Armeijan joukko-osastot ahdistavat valkosuomalaisten rosvojoukkoja. Tilinteon aika lähenee lähenemistään. Pyövelt tulevat vastaamaan kauheista rikoksistaan kansan edessä. Voimattoman vihan valtaamana Punaista Armeijaa vastaan, joka vapauttaa Suomen kansan pyöveleitten ja murhaajien vallanalaisuudesta, suojeluskuntalaisrosvot käyttävät kaikkein katalampia keinoja kostaakseen valtansa menettämisen ja mahdollisuuden rikastua kansan verellä. He käyttävät halpamaista raakuutta ja ennenkuulumatonta petomaisuutta. Tämä ei ole ensikerta, kun he ampuvat aseettomia ja piinaavat haavoittuneita.

Kenraali Mannerheim, tämä entinen tsarinen uskollinen palvelija, joka tällä hetkellä esittää valkosuomalaisten sotajoukkojen ylikomentajan osaa, on kunnostautunut maailman mittakaavassa vuonna 1918 suorittamallaan petomaisuuksilla työläisiä ja talonpoikia kohtaan.

Silloin työläiset nimittivät suojeluskuntalaiset lahtareiksi. Verenhimoiset lahtarit puhkoivat vangeilta silmät ja leikkivät korvat. Tampe-reilla ennen ampumista haavoittuneet riisuttiin alasti. Helsingissä sytytettiin tuleen joukko kasarmiin piiloutuneita naisia ja lapsia. Nämä naiset ja lapset joko paloi-vat taikka suojeluskuntalais-vartiot ampuivat heidät, pääs-tämättä ketään liekeistä ulos.

Suomen kansa on uudelleen noussut taisteluun vapautumisensa puolesta, ja uudelleen on otettu käytäntöön kidutukset, piikanteko, räjähtävät kuulat ja myrkyt.

Tuntien oman lähestyvän tuhonsa, mannerheimiläinen, verenhimoinen rosvolauma pyrkii tukahduttamaan Suomen kansan, ettei se vain saisi nauttia todellisesta vapaudesta ja riippumattomuudesta.

Tämä rosvolauma polttaa kylät ja kaupungit. Pistimen ja piikan avulla ajaa pois asuinpaikoiltaan rauhallisen väestön. Se tuhoaa jokaisen, joka aikoo jäädä kotinsa Punaisen Armeijan saapuessa.

Esitämme yhden tällaisesta valkosuomalaisseikkailijoi-ten konnaomaisista teoista.

Puna-armeijalaisten jouk-

ko-osasto saapui eräälle hyl-jätylle taloille, josta kuului rintalapsen itku. Ryhmä taiste-lijoita, lääkäri ja sairaan-hoitaja astuivat taloon, otti-vat pienokaisen syliin... Sa-massa kuului kauhea räjäh-dys. Osoittautui, että lapseen oli kiinnitetty miinan johto.

Nämä, mannerheimiläiset lahtarit murhaavat haavoit-tuneensa, peläten, että ne, jouduttuaan vangiksi Punai-selle Armeijalle, paljastavat mannerheimiläiskoplan hal-pamaiset parjaukset Neuvos-toliittoa ja Punaista Armeijaa vastaan. Koukkuniemen ky-lässä lahtarit veivät haavoit-tuneensa saunaan ja perään-tyessään polttivat heidät siel-lä. Tämä tapaus ei ole ainut-laatuinen.

Erään kuolleen valkoupsee-rin taskusta löydettiin kirje, jota asianomainen ei ehtinyt lähettää. Tämä hartas man-nerheimiläinen palvelusmies kirjoitti:

„Olkaa rauhassa. Me pi-dämme huolen siitä, että ryssät tulevat pysyttelemään omalla puolellaan. Rajan yli he eivät siirry. Mutta kuiten-kin tämä suuttuttaa niin tavat-tomasti, että jos yksikään heistä vastaani sattuisi, niin ensi yönä tutustuisin hän-en mahalaikkunsa sisäl-töön“.

Sattumalla heidän käsiinsä joutuneet haavoittuneet puna-armeijalaiset ja komentajat, he, harjaantuneina petomal-suuksissa, kiduttavat kuoli-aaksi. Haavoittuneen kapteenin toveri Semenovin he heittivät latoon, sulki-ivat oven ja polttivat sen.

Märkälän kylän tienoilla valkosuomalaiset saivat kä-siinsä puna-armeijalaisen Aleksandrovin. He yrittivät saada häneltä tietoja, mutta Punaisen Armeijan taistelija pysyi loppuun saakka uskol-lisena valalleen. Hänet usko-mattomasti häväistiin. He puhkasivat häneltä silmät, veitsillä leikkivät kasvot.

Rosvoille on tullut tilinteon hetki!

Kostakaamme tovereitem-me veri ja heidän kärsimyksensä!

Muuttukoot lujitetut tuli-pesäkkeet Mannerheimin ja hänen häntyriensä haudoiksi! Punainen Armeija on voit-tamaton. Kukaan ei pysty pysähdyttämään sen voit-toisaa kulkua.

Kätyreitä vastaan

Osion sanomalehti „Rykan-arbeiderblad“ pääkirjoituksessaan tuomitsee so-dan lietsojat. Lehti kutsuu hallitusta ryhtymään vakaviin toimenpiteisiin englantilais-ranskalaisen sotakoplan käty-reitä vastaan, jotka yrittävät vetää maan maailman sotaan. „Taantumuksellinen leh-distö, kirjoittaa lehti, esiintyy ehdotuksella avoi-niasta avunannosta valko-Suo-melle. Tehdäänkö tätä sitten norjalaisten kapitalistien aloi-teesta, taikka möyhennetäänkö sitä provokatsioonista propa-gantaa ulkomailla, mutta sel-viönä on kuitenkin se, että Englanti olisi tavattomasti mielissään, jos onnistuisi vetää Skandinaavian maat sotaan. Ei voi sallia, että Norjan hallitus antaisi perää tälle painostukselle. Kaikkein par-hain, mitä Norjan hallitus voisi nyt tehdä maalleen, olisi luja ja tähtävä vastarinta sodanlietsojien käty-reille ja tehdä loppu vaaral-lisesta pelistä puolueettomien maiden kanssa“.

Norjalainen sanomalehti „Arbeiderbladet“ julkaisi Osion kaupungin metallityö-läisten ammattiliiton johdon julistuksen, jossa sanotaan: „Osion metallistit suurella suuttumuksella tuomitsevat provokaattorisen toiminnan, jota viimeaikoina sodanliet-sojien kätyrit Skandinaaviassa suorittavat. Skandinaavian porvaristo pyrkii syöksemään meidät maailmansotaan“.

Leningradin työläisten, palveluskun-talaisten sekä lasten lahjoja ja kirjeitä rintamalle

Leningradin työläiset, pal-veluskuntalaiset ja lapset lähettävät valkosuomalaisia vastaan taisteleville punaso-tureille paljon lahjoja ja kir-jeitä.

Näillä kirjeillä Leningra-din työtätekevät suurella mielenliikutuksella ja lem-

peästi tervehtivät punasotu-reita, komentajia ja poliitt-isen työn tekijöitä. He kut-suvat tekemään tuhoavan lopun valkosuomalaisista hyl-kiöistä.

Julkaisemme muutamia ot-teita näistä.

TEITÄ RAKASTAVAT KAIKKI

Hyvää päivää, kallit puna-armeijalaistoverit! Valkea olenkin pikku tyttönen, olen täyttänyt vasta 8 vuotta, mutta kumminkin tiedän, että suojelette Leningradia ja koko Neuvostoliittoa.

Toivon, että löisitte alas valkosuomalaiset. Ottakaa vastaan pikkulahjani. Teille niitä lähetetäänkin aikapaljon, koska kaikki teitä rakas-tavat. Izabella Jesseljsen.

TOIVOTAN TEILLE KAIKKEA HYVÄÄ

Kallis toveri, taistelija! Lähetän Teille pienen lahja-paketin ja ajattelen, että Te, rintamalla olevat, otatte vaa-timattoman lahjani mielihy-vällä vastaan.

Toivon teille kaikkea hy-vää ja pikaista voittoa val-kosuomalaisista rosvoista.

Maria Sapozhnikova.

OLEMME AINA KANSSANNE

Kallit puna-armeijalaisto-verit! Me, Leningradin säh-kötrustin viraston toimihen-kilöt, lähetämme Teille sydä-mellisen tervehdyksemme ja toivomme menestystä tehtävissänne.

Ajatuksissamme olemme aina kanssanne ja seuraam-me joka hetki tiedonantoja toiminnastanne rintamalla. Miehemme ovat yhdessä teidän kanssanne. Odotamme

voittoista palaamistanne Le-ningradiin.

Lujasti suutelemme teitä, meidän kallit suojelijamme. Jäämme teitä rakastaviksi!

E. Mihejeva, Helena ja Sand-ra Peterson, Veera Fadi-na, Maria Kukljonok, Tsha-ta Kraubner, Liisa Tsvet-kova, Tsetsilia Surkina, Olga Zenjko, Anna Eisen-gard, Ljudmila Levshina.

Suomen Kansanarmeijan taistellijoita.

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja

Tammikuun 8:n päivän kuluessa rintamalla ei ole tapahtunut mitään oleellista.

Uhtuan, Repolan ja Petroskoin suunnilla on ollut tiedustelujoukkojen toimintaa.

Karjalan kannaksella oli tiedustelutoimintaa, kivääri-, konekivääri- ja tykistölaukausten vaihtoa.

Ilmailuvoimamme huonon sään takia suorittivat vain tiedustelulentoja.

Tammikuun 9 päivän kuluessa Uhtuan suunnalla käytiin taisteluja jalkaväkijoukkojen kesken, jonka seurauksena joukkomme vetäytyivät muutamia kilometrejä itäänpäin Suomussalmelta.

Repolan ja Petroskoin suunnalla on ollut vain tiedustelujoukkojen toimintaa.

Karjalan kannaksella harvaa tykistötulta.

Huonon sään johdosta ilmailuvoimien toiminta oli rajoitettua.

Siirtykää Punaisen Armeijan puolelle!

Olen kotoisin Kuopion läänin Pielaveden pitäjältä. Isälläni, samoin kuin toisillakin maatyöläisillä, oli tupa täynnä lapsia, mutta ravintoa niukalti.

Kaksitoista vuotiaana poikapahasena minun oli lähdettävä hankkimaan toimeentuloani kotitaloni ulkopuolelta. Jouduin erään talollisen Antti Räsäsen riistettäväksi. Palvelin tätä talollista useita vuosia ruokapalkasta. Näin kului vuosi vuodelta. Ei ollut aikaa ja mahdollisuutta järjestää omaa vaikkapa pientä mökkitaloutta. Tällainen on useitten maatyöläisten kohtalo lahtarisuomessa.

Joulukuun 16 p:nä reserviläisenä minut kutsuttiin puolustamaan porvariston ja suurtilallisten rikkauksia.

Saavuttuamme Suomussalmelle meidät puettiin valkoisiin kaapuihin ja komennettiin järven rantaan.

Jouduin sivustalle ja odot-

va tilaisuus on tullut. Kenenkään huomaamatta livahdin syrjään ja harhailtuani kolme vuorokautta metsässä kohtasin puna-armeijalaisia ja antauduin heille.

Nyt olen tullut käytännöllisesti kokemaan, että kaikki jutut Punaisen Armeijan suorittamista „raakuuksista“ ovat silkkaa valhetta. Punaisen Armeijan komentajat ja rivimiehet ottivat minut ystävällisesti vastaan, kohtelivat erikoisen hyvin. Olen varsin tyytyväinen oloihini.

Kehoitin kaikkia teitä Suomen valko-armeijan sotilaita, jotka vielä taistelette Punaisella Armeijalla vastaan, siirtymään sen puolelle. Se takaa teille elämän ja turvallisuuden.

Se antaa Suomen työtätekevälle kansalle todellisen vapauden ja Suomelle täydellisen riippumattomuuden. Siis joukolla punaisten puolelle!

A. Lappalainen.

Kaksi valkosuomalaista vakoilijaa

Hän istuu tutkijansa pöydän ääressä varuillaan odotellen. Hän on lähes 50-vuoden ikäinen mies. Terävä nenä, kylmät harmaat silmät. Harvat viikset ei peitä tyyliä ohuita huulia. Polvilla lepäävät raskaat kämmenet.

Valkosuomen ammattivakoilija, suuren talon omistaja Seppänen, kumoamattomien tosiasioitten painostamana antaa todisteita.

Useita päiviä jatkui ottelu tutkijan ja vakoilijan välillä. Loppujen lopuksi susi antautui. Heittäen pois viattomuuden kuoren, hän antoi asiallisia todisteita.

Hän on ollut jo pitemmän aikaa suojeluskuntalaisjärjestössä. Ennen Punaisen Armeijan saapumista Seppänen kävi talosta taloon ja kertoi valheellisia juttuja punaisten „raakamaisuuksista“. Hän peloteltuihla ajoi ihmiset asuinpaikoiltaan sisämaahan. Jäädessä Punaisen Armeijan selkäpuolelle, hän järjesteli yhteyksiä pakenevien valkoisten kanssa, diverssionististen rosvojoukkojen kanssa, jotka suorittivat hajotustyötä punaisten selkäpuolella.

Seppänen värväsi tiedusteluapulaisia, joitten kautta sai tietoja punaisten joukkojen sijoittautumisesta, esikunnista, sotilaskuormastojen siirtymisistä. Kaikki nämä tiedot hän toimitti valkoisten esikuntiin, rosvojoukkojen johtajille.

Edelleen. Hän keräsi tietoja paikallisesta väestöstä, miten kukin heistä käyttäytyy punaisten puolella, Juntusrannalla muodostetusta Kansanrintaman Komiteasta,

sen jäsenistä ja valtuutetuista.

Omassa eristättyneessä talossaan järjesti diversantti-ryhmien turvapaikan, ruokaa ja ampumavarastoineen. Kotitarkastuksessa häneltä löydettiin 20 kiloa dynamiittia ja paljon ruokatarpeita.

Seppästä näissä konnan teoissa avusti eräs Suomussalmelta kotoisin oleva Meriläinen, piintynyt pyöveli ja urkkija 20-vuotisine „työkemuksineen“.

Tämä heittiö jo vuonna 1918 lahjasi kätensä Suomen puna-kaartilaisten verellä. V. 1921-22 hän osallistui valkoisten järjestämään Karjalan ryöstöretkeen. Sen jälkeen hän on rajavahti-poliisi ja monivuotinen Suomen ohiranen kätyri. Suojeluskunta runsaasti palkitsi uskollisen palvelijansa. Vasta äskettäin Meriläinen sai siitä 2000 markkaa „avustusta“.

Kun Punainen Armeija sijoitautui paikkakunnalla, niin Suomussalmen poliisipäällystö lähetti Meriläisen vakoilemaan sen selkäpuolelle.

Meriläinen värväsi vakoilijoita paikallisen väestön ja erikoisesti postinkantajain keskuudesta, jotka „työnsä laadun vuoksi kaikkialla käyvät, paljon näkevät ja epäilyksiä herättämättä voivat antaa paljon tietoja“.

Meriläinen antautui keskusteluihin paikallisen väestön kanssa, urkki heiltä tietoja Punaisen Armeijan osastoista, kuka miten suhtautuu punaisiin.

Meriläisellä ei ollut mahdollisuuksia päästä Kansanhallituksen edustajan järjes-

tämiin talonpoikain kokouksiin, mutta puheltailta kokouksessa olleilta hän urkki tiedot, kuka siellä esiintyi, mistä puhui, kenet valittiin Komiteaan, kenet valtuutetuksi.

Kaiken tämän Meriläinen Seppäsen välityksellä toimitti isännilleen.

Kotitarkastusta suorittaessa Meriläisen talosta löydettiin vyyhti puhelinjohtoa, joka paljasti millä keinoin hän piti yhteyttä valkoisten rosvojoukkojen kanssa.

Meriläinen, samoin kuin Seppänenkin, valehteli silmätönsä suorittuakseen pulasta, heittäytyi yksinkertaisesti, yritteli peitellä yhteyksiään isäntänsä y. m. Ja kun hänet asetettiin riskikuulusteluun Seppäsen kanssa, niin hän sanoi, että näkee Seppästä ensikerran. Vasta sen jälkeen, kun Seppänen sanoi, että tuntee Meriläisen ja käytti hyväkseen hänen vakoilupalveluksiaan, Meriläinen antautuu.

Miksi te niin itsepin-taisesti kielsitte, että olitte yhteydessä Seppäsen kanssa? — kysyi tutkija.

Siksi, että hän itse ja nimismies Väissi käskivät olla puhumatta kenen kansa minulla on yhteyksiä.

Mutta nyt te kuitenkin sanoitte...

Kun hän itse sanoi, niin mitä muutakaan olisin voinut tehdä, — vastasi tämä tyysä, täsmällinen valkosuomalaisen palvelija.

Näin otettiin kiinni, paljastettiin, ja tehtiin vaarattomiksi kaksi valkosuomen vakoilija-diversanttia.

Suomen sotilaitten kertomuksia

Kun reservisti Eduard Kar-nelainen astui huoneeseemme, katseli hän meitä silmäkulmiensa alta. Ensimmäisiin kysymyksiin hän vastaili epäluuloisesti. Mutta huomattuaan pelkonsa turhaksi Kar-nelainen keskusteli mielellään, jopa hymyilikin.

— Miten te joudutte so-taan? — kysyttiin häneltä.

— Aivan yksinkertaisesti. Kolme kuukautta sitten sain kutsukortin, jossa sanottiin: saavuttava suorittamaan so-tilaallista lisävalmennusta.

— Mutta entäs sitten?

— Alkoi palvelusaikani. Päivisin silloin tällöin käsit-telimme sotilasasioita. Mutta sellaista sattui tavattoman harvoin. Suurimman osan ajasta me vietimme korttia pelaten.

— Kertoivatko teille upsee-rinne ja suojeluskuntalaiset sodan tarkoituksista?

— Ei, ei mitään sellaista. Meillä yleensä ei ole käy-tännössäkään, että upseeristo keskustelisi sotilaitten kanssa ja selvittelisi heille asioita.

Meitä komennettiin — me läh-dimme. Mutta me, sotilaat, emme halua sotaa. Me ha-luamme elää rauhassa sel-laisen suuren valtion kans-sa, kuin on Neuvostoliitto.

— Eino Turkulainen kertoo, että ennen kutsuntaa hän työskenteli lastaajana eräällä tehtaalla.

— Raskasta työtä, — ja to-disteeksi hän näyttää kän-säisiä käsiään.

— Luetteko sanomalehtiä ja mitä niissä kirjoitetaan sodasta?

— En. Sanomalehtiä meille ei annettu.

— Mitä te tiedätte Neuvos-toliitosta?

— Paljon ja hyvää. Olen urheilija. Urheilijamme kä-vivät Neuvostoliitossa ja pa-lattuaan seltä kertoivat pal-jon mieltäkiinnittävää. Mutta vain aniharvat saivat siitä kuulla, sillä sanomalehtemme julkaisivat vain valheellisia tietoja Neuvostoliitosta.

— Miten te suhtaudutte sotaan?

— Minä sanoin, kuten useat sotilaistamme, en halua sotaa ja sitä vähemmän sotaa Neu-vostoliittoa vastaan.

— Tiedättekö, että Suo-messa on muodostettu uusi Kansanhallitus?

— Oikein hyvä, — ilostui Eino. Olen tästä jo aikaisem-minkin jotain kuullut. Puhu-vat, että vanha hallitus on karannut Helsingistä, ja suu-rempien kaupunkien rahapo-mot livistelevät matkoihinsa.

Vilho Saimonen on myös työläinen, metsänhakkaaja. Vilho tuli tavattomasti yl-lätetyksi, kun kysyttiin: mon-tako kertaa olet tänä vuonna ollut teatterissa ja elokuvissa?

— En kertaakaan, — vas-tasi Vilho. — Rahat ei riitä teatteria ja elokuvia varten.

— Miten te joudutte van-giksi?

— Minä antauduin. En ha-lunnut sotia venäläisiä vas-taan.

Keskustelimme useitten vankien kanssa ja kaikki yhteen ääneen ilmoittivat — emme halua taistella venä-läisiä vastaan.

Sotaa vastaan napisevat jopa suojeluskuntalaisetkin. Yksi heistä, Pekka Kontunen kertoo:

Useat puolueemme jäse-nistä eivät ole samaa mieltä puolueen politiikan kanssa, eivät halua sotaa Neuvosto-liittoa vastaan. Nyt johta-jamme keksivät perättömiä juttuja Neuvosto-Venäjältä, että se muka haluaa anastaa Suomelta Suomenlahden ja suuren alueen maata.

— Miksi te kuitenkin py-syttelitte puolueessa, vaikka olittekin eri mieltä puolueen johtajain viemän politiikan kanssa?

— Oli huolehdittava toi-meentulosta, sillä puolueen rivien ulkopuolella on vaikea elää, — vastasi Kontunen.

— Vapaaehtoisestiko an-tauduitte vangiksi?

— Vapaaehtoisesti.

— Miksi?

Tulin sellaiseen käsi-tykseen, että meidän on mah-doton taistella sellaista ar-meijaa vastaan, kuin on Pu-nainen Armeijanne. Kun sen joukot ilmestyivät asemillem-me, niin pelko valtasi up-seeritkin, puhumattakaan ri-visotilasta. Upseerit luikki-vat karkuun sotilaitten edellä.

Aarne Hautanen, ammatil-taan seppä, kertoi, että to-tuus Neuvostoliitosta on pää-syt tunkeutumaan heidänkin

syrjäiselle seudulle ja että paikalliset talonpojat eivät halua sotaa Neuvostoliittoa vastaan.

— Tiedättekö mitä on leh-distönne kirjoittanut Punai-sesta Armeijasta? — kysyimme Aarnelta, huomattessam-me, että hänellä, samoin kuin toisillakin sotilailla olivat vanhat venäläiset kiväärin narukantimineen.

En tiedä.

— Se kirjoitti, että puna-armeijalaiset kantavat kivää-rejä narukantimissa, — vasta-simme Aarnelle. Hän hymyilee iloisesti.

Suomen sotakopla pal-jon löppötteli siitä, että sen armeija on täydellisesti tur-vattu ruokavaroilla, mutta todellisuus osoittaa toista.

— Suomen tyhmit johtajat vielä nytkin todistelevat, että sen armeija on henkisesti voimakas, että yksi Suomen sotilas vastaa 10 „ryssää“. Muuten tällaisilla johtajilla, kuten Tanner ja Mannerheim, ei muuta ulospääsyä olekaan kuin valehdella. Siitä he an-saitsevat leipänsäkin.

Vastaava toimittaja

J. KIIRANEN